शसनमजीजनत क्षिप्रेऽस्याशसनं जनिष्यते प्रियतमꣳ रोत्स्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥१७॥ ब्राह्मणम् ॥७ [५. १.] ॥ ॥

अथ ह स्माह नाको मौद्गल्यः । मरिष्यन्तं चेद्यजमानं मन्येत यत्रैवास्माऽआशसनं जोषितꣳ स्यात्तदरण्योरग्नी समारोह्य निर्मथ्य जुह्वद्वसेत्स यदास्माल्लोकाद्यजमानः प्रेयात् ॥१॥ अथैनमन्तरेणाग्नींश्चितिं चित्वा । तमग्निभिः समुपोषेदिति तद्ध तथा न कुर्यादतस्थानो वाऽएष तस्मै यदेनꣳ शवदह्यायाऽइव जुह्वुर्यज्ञाय वाऽएष आहुतिभ्यस्तस्थानः स ह्येनममृष्यमाणास्तृप्रꣳ सचते ॥२॥ इत्थमेव कुर्यात् । तिस्र एव स्थालीरेष्टवै ब्रूयात्तासु गोमयानि च शुम्बलानि वावधाय नाना त्रिषग्निषु प्रवृञ्ज्यात्ते ये ततः संतापादग्नयो जायेरंस्तैरेनं दह्येयुस्तथाह तैरेव दग्धो भवति नो प्रत्यक्षमिव ॥३॥ तस्मादप्येतदृषिणाभ्यनूक्तम् । यो अग्निरग्नेरध्यजायत शोकात्पृथिव्या उत वा दिवस्परि येन प्रजा विश्वकर्मा जजान तमग्ने हेडः परि ते वृणक्त्विति यथऽर्क्तया ब्राह्मणम् ॥४॥ अथैनं विपुरीषं कृत्वा । अस्यां पुरीषं प्रतिष्ठापयति पुरीषं वाऽइयं तत्पुरीषऽएवैतत्पुरीषं दधाति या ह वाऽअस्यैषा वृकला सपुरीषा तस्यै ह विदग्धायै सृगालः सम्भवति नेत्सृगालः सम्भवदिति तद्ध तथा न कुर्यात्क्षोधुका ह्यस्य प्रजा भवति तमन्तरतः प्रक्षाल्याज्येनान्वनक्ति मेध्यमेवैनत्तत्करोति ॥५॥ अथास्य सप्तसु प्राणायतनेषु । सप्त हिरण्यशकलान्प्रत्यस्यति ज्योतिर्वाऽअमृतꣳ हिरण्यं ज्योतिरेवास्मिंस्तदमृतं दधाति ॥६॥ अथैनमन्तरेणाग्नींश्चितिं चित्वा । कृष्णाजिनमुत्तरलोम प्राचीनग्रीवं प्रस्तीर्य तस्मिन्नेनमुत्तानं निपाद्य जुह्वं घृतेन पूर्णां दक्षिणे पाणावादधाति सव्यऽउपभृतमुरसि ध्रुवां मुखेऽग्निहोत्रहवणीं नासिकयोः स्रुवौ कर्णयोः प्राशित्रहरणे शीर्षश्चमसं प्रणीताप्रणयनं पार्श्वयोः शूर्पेऽउदरे पात्रीꣳ समवत्तधानीं पृषदाज्यवतीꣳ शिश्नस्यान्ते शम्यामाण्डयोरन्ते वृषारवावन्वगुलूखलं च मुसलं चान्तरे-